

ISAAC ASIMOV: IGY TORTENT (Raketa magazin 1990/Nyar)

Ocsem elvette az egész torzseket is a földhöz covekeli, legfennkoltebb, legszonokiasabb stílusát, és diktálni kezdett:

- Kezdetben - mondta -, pontosan tizenöt évvel ezelőtt vala az isrobbanas és a Vilagegyetem...

Abbahagyta az írást.

- Tizenötmillió évvel ezelőtt? - hitetlenkedtem.

- Ugy, ahogy mondd - felelte. - Ihletem volt, és ezt a megnyilatkozást kaptam.

- En nem az ihletettségedet kérdjelezem meg - mondtam (jobb, ha nem is teszem. Három évvel fiatalabb nálam, mégsem merészelem kétségbe vonni az ihletettséget. Más sem teszi, hiszen akkor a pokol tüzére kerül) -, de tizenötmillió év távlatból akarod elkezdni a Teremtés történetét?

- Így kell tennem - felelte az ocsem -, hiszen így történt. Az egész történet itt van - mutatott a homlokára -, és minden a legfelsőbb hatalom parancsára történik.

Erre már az íróvesszít is le kellett tennem.

- Mondd, tisztában vagy te a papiruszakkal? - kérdeztem.

- Mivel? (Lehet, hogy az ocsem az ihlettség hatalma alatt áll, de nekem egyre inkább úgy tűnik, hogy az ihlettség nem terjed ki az olyan hetköznapi dolgokra, mint a papirusz ára.)

- Tegyük fel, hogy minden egyes papirusztekercsre egymillió év eseményeit diktalod fel. Még így is tizenöt ezer tekercset kell megtöltened. Ahhoz, hogy mind a tizenöt ezer megteljen, rengeteget kell beszélned, és egy idő után biztosan elakad a hangod, és dadogni kezdesz. Nekem viszont rengeteget kell írnom, és az újaim egyre lassabban forgatják az íróvesszít. De meg ha fel is használjuk az összes papiruszt, és sem a te hangod, sem az én ujjam nem faradnak el, ki fogja mindezt lemasolni? Legalább száz példány kell a kiadatáshoz, és ezt előre le kell kötnünk, enélkül pedig honnan vehetnek fel a szerzői jogdíjat?

Az ocsem hallgatasba burkolozott.

- Szerinted le kellene rövidítenem? - szólalt meg egy kis idő után.

- Rövidítsd le, ha azt akarod, hogy elolvassak!

- Mit szólnál néhány száz évhez? - kérdezte.

- És te mit szólnál hat naphoz? - kérdeztem.

- Nem zsúfolhatod a Teremtést hat napba! - szornyulkodott.

- Ennyire elég a papiruszunk. Mégis, mit gondoltal?

- Rendben van, meggyíztél - bólintott, és újra diktálni kezdett.

- Kezdetben... akkor hat nap legyen, Aron?

- Hat nap, Mózes - feleltem határozottan.

Fordította: Koch György